25. वंश ° Bakg. P. 1,10,2. — Vgl. टावासि.

द्वानल (द्व + म्ननल) m. dass. Buks. P. 3,30,23. - $V_{\rm gl}$. दावानल. दिवष्ठ und द्वीयंस् s. u. ह्रू.

दश् इ. दंश्

द्श gaṇa सेनाशादि zu P. 4,2,80. 1) am Ende eines comp. = द्शन् (s. त्रिद्श, दिद्श, निर्द्श); ausserhalb der comp. in der Stelle: द्शैरेना-द्श दाशा द्शार्का: MBn. 3,10667; vgl. सप्तद्शेषु = °द्शमु MBn. 3,15649. — 2) am Ende eines adj. comp. = दशा.

र्शक (von द्शन्) 1) adj. a) aus 10 bestehend, zehntheilig R.V. Pråt. 16, 11. M. 6, 92. 7, 47. Kåm. Nîtis. 8, 35. P. 5, 1, 60, Sch. — b) in Verbind. mit शत zehn von Hundert, zehn Procent Jågn. 2, 38. 42. 199. 252. — c) in दशक्तमासिक auf zehn Monate gemiethet — दशन् P. 5, 4, 116, Vartt. 4, Sch. — 2) n. Zehnzahl, Dekade Schol. zu Kåti. Çr. 17, 6, 3. Verz. d. B. H. No. 308.

दशकार्ड (दशन् + क °) adj. zehnhalsig; m. Bein. Ravaṇa's H. 706, Sch. ÇABDAR. im ÇKDR. दशकार्डिति (TRIK. 2,8,3) und दशकार्डिए (RAGH. 8,29) Beinn. Rama's. Nach P. 6,2,114 parox.

स्थानेधर (द्शन् + नं °) adj. zehnhalsig; m. Bein. Råvana's H. 706. MBn. 3,16516. Bnåc. P. 2,7,23. 5,24,27. 9,10,10.

दशकन्यातीर्थ (दशन् - क° + ती°) n. das Tirtha der zehn Jungfrauen, N. pr. eines Tirtha Çıva-P. in Verz. d. Oxf. H. 67, b, 5.

दशकर्मपद्धति (दशन् - कर्मन् + प°) f. Titel einer Schrift Ind. St. 1,470. दशकुमारचरित (दशन् - कु॰ + च॰) n. die Abenteuer der zehn Prinzen, Titel eines Romans von Dandin Gild. Bibl. 350. 369. Weber in Monatsb. der K. Pr. Ak. d. Ww. 1859, S. 18. fgg. ॰चरित्र Mack. Coll. I, 118. दशितितमर्भ (दशन् - लि॰ + ग॰) Titel eines buddh. Sûtra Wassilsew 170.

द्शतीर् (द्शन् + तीर) adj. mit zehn Theilen Milch gemischt: तडु इ-तं पुन: पचेद्शतीर् मितामधुकचन्द्नै: Suça. 2,366,19. म्रावाट्य विपचेद्र्या द्शतीरं तु तद्द्तं 375,17. n. ein Quantum von zehn Theilen Milch (auf einen Theil eines anderen Stoffes): द्शतीर्मिइं सिर्प: 126,11; vgl. ती-रे दशग्णो मिइं सिर्प: 15.

र्शगोतिका (द्शन् + गी॰) f. Titel eines astron. Werkes (die 10 Gesänge) des Ârjabhaṭṭa Coleba. Misc. Ess. 11, 386. 467. द्शगीतिभाष्य Verz. d. B. H. No. 834.

रश्राण (रशन् + गुण) adj. zehnsach, zehn Mal grösser, — mehr M. 8, 121, 243. MBH. 1, 45. sg. Sugn. 2,126, 15. AK. 2,9,85. H. 873.

दशमामपति (दशन् - माम + पति) m. Oberhaupt von zehn Dörfern M. 7, 115.

दशयामिक (von दशन् + याम) gaṇa नुमुदादि 1. zu P. 4,2,80. — Vgl. दाशयामिक.

दशयामिन् m. = दशयामपति Wils.

द्शयामी (द्शन् + ग्राम्) f. ein Verein von zehn Grama Jićh. 2,272. द्शयाम gaṇa कुम्ट्राद् 1. zu P. 4,2,80. gaṇa काश्यादि zu 116.

र्शायीव (र्शन + योवा) P. 6,2,114, Sch. adj. zehnhalsig; m. N. pr. eines Dämonen MBH. 2,367. HARIV. 12697. eines Feindes des Vṛsha (des Indra im 11ten Manvantara) Gâr. P. im ÇKDr. Bein. Ràvaṇa's MBH. 3,15895. R. 1,16,18. 3,58,30. Bhâc. P. 7,10,35. N. pr. eines Soh-

nes des Damaghosha Haniv. 6601.

दशम्ब ६. नवम्ब.

द्शज्योति und °ज्योतिम् (दशन् → ज्योतिम्) m. N. pr. eines Sohnes des Subhrag MBB. 1,44. fg.

হুমন্ (von হ্যান্) f. Zehnzahl, Dekade P. 5,1,60. Çat. Ba. 4,5,8,16. 8, 5,2,15. 13,2,5,4. 4,2,14. Pankav. Ba. 20,15. Nach dem Schol. zu P. adj. aus Zehn bestehend, zehntheilig. — Vgl. হায়ান্, ঘহান্.

रुपातप (von द्शन्) adj. f. ई aus zehn Abtheilungen bestehend, zehnfach P. 5,2,42. मन्द्रामक् द्शतपस्य धामि ईर्यत्पञ्च विश्वता पत्यना ए. V. 1,
122,13. 12. मा मामेधा द्शतपश्चिता धाक् 158,4. f. pl., nämlich शाखाः
(nach Duaga zu Nia.) oder ऋचः (nach dem Schol. zu Lāṇi.), die überlieferten Texte des zehntheiligen, in 10 Maṇḍala eingetheilten Rg veda:
न ल्क्सस्तविकी द्शतपीषु विद्यते Nia. 7,8. 20. 11,16. 12,40. Lāṇi. 10,
6,8. द्शतपी f. sg. Titel eines Commentars Ind. St. 1,56. — Vgl. द्शतप

द्शति (wie eben) f. 1) Zehnzahl, Dekade, als Unterschrift der meistens aus zehn Versen bestehenden Unterabtheilungen der Prapathaka des ersten Theiles des SV. Neben dem flexionslosen द्शति haben die Handschrr. auch द्शत्या und द्शत्याः. — 2) Hundert (vgl. षष्टि, सप्तति, नवति) in der Verbindung द्शतीर्द्श (nom. und acc. pl.) zehn Hundert, Tansend MBH. 1, 1081. 5, 3774. 13, 1960.

इशद्शिन (दशन् + दशन्) adj. aus sich wiederholenden Dekaden bestehend: संवत्सर Çiñku. Çr. 13,23,7. Pankav. Br. 19,2. विराज् Çiñku. Br. 17,3. 19,5. Çiñku. Gruj. 6,3. Eben so दशद्धिन Çat. Br. 4,4,4,2. 11,4,3,18. दशाद्शिन Pankav. Br. 22,14.

र्दैशखु (दशन् + खु) nach Shi. m. N. pr.: प्रावृा युध्यति वृष्मे दशखुम् RV. 1,33,14. 6,26,4.

दशयनुम् (दशन् + ध°) m. N. pr. eines Vorsahren Çâkjamuni's LIA. II, Anh. п.

द्शाओं (von द्शन्) adv. in zehn Theilen, — Theile, zehn/ach: द्श्यात्मा-नं विधाप द्शन्तित्रात्तत्पत TBa. 2,2,4,1. Çat. Ba. 1,8,4,34. 5,2,4,10. Çañkh. Ça. 17,3,6. M. 9,152. MBu. 13,2510. Sañkhjak. 33. Ragh. 12,98. Buac. P. 3,6,7.

र्देशन् zehn Uśćval. zu Uṇidis. 1,156. Çint. 2,5. AK. 2,9,83. H. 873. देश nom. acc., दर्शिमम्, दर्शन्यम्, द्शानाम्, द्र्यमु; in der klass. Sprache auch द्र्शानाम्, द्र्यम्, द्र्शानाम्, द्र्यमु; in der klass. Sprache auch द्र्शानाम्, द्र्यम्, द्र्शानाम्, द्र्राम्, व्राक्तम्, द्र्राम्, व्राक्तम्, द्र्राम्, द्र्राम्, द्र्राम्, द्र्राम्, व्राक्तम्, द्र्रामम्, त्र्राम्, द्र्रामम्, त्र्रामम्, त्रामम्, त्र्रामम्, त्र्रामम्, त्रामम्, त्रामम्, त्रामम्, त्रामम्, त्रामम्, त्र्रामम्, त्रामम्, त्र्रामम्, त्रामम्, त

হ্ছান (von द्रम्, र्रम्) 1) m. a) Zahn AK. 2,6,2,42. H. 384. Med. n. 74. Bhag. 11,27. MBH. 3,10392. 10,807. 13,7476. ज्ञासाझेस्ताः कंसः प्र-काश्रद्धानिश्चरम् Hariv. 3200. 14275. R. 3,36,7. Suga. 1,110,15. 115, 1. Bhartr. 2,77. Ragu. 10,38. Varib. Brb. S. 67 52. Pankat. 32,8. Katnâs. 13,108. Gît. 1,7. Nach Bhar. zu AK. auch n. Am Ende eines adj. comp. f. হ্লা M. 3,10. MBB. 12,10154. Megh. 80. Brahma-P. 30,19. Mârk. P. 21,